

Даниял кітабы — Қырық Екінші сан

Байланыстырушы буындар

Jeff Pippenger

2024-01-06

Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан байланыстырушы буын болған пайғамбар еді.

«Жохан пайғамбар екі кезеңді жалғастыратын байланыстырушы буын болды. Құдайдың өкілі ретінде ол заң мен пайғамбарлардың мәсіхшілік кезеңмен байланысын көрсету үшін алға шықты. Ол өзінен кейін келуге тиісті ұлырақ нұрдың алдында тұрған кіші нұр еді. Жоханның санасы Киелі Рухпен нұрландырылды, осылайша ол өз халқына жарық түсірсін; бірақ Иса Мәсіхтің ілімі мен үлгісінен тараған нұрдай құлаған адамға ешбір өзге нұр ешқашан мұншалықты айқын жарқыраған емес және ешқашан жарқырамақ та емес. Мәсіх пен Оның миссиясы көлеңкелі құрбандықтарда бейнеленген түрде тек көмескі ғана ұғынылған еді. Тіпті Жоханның өзі де Құтқарушы арқылы берілетін болашақ, өлмес өмірді толық түсінбеген еді». The Desire of Ages, 220.

Иса да байланыстырушы буын пайғамбар болды.

«Мәсіх жерден көкке апарар жолды бастап берді. Ол осы екі дүниені байланыстыратын дәнекер буын болып табылады. Ол Құдайдың сүйіспеншілігі мен төмен түсуін адамға жеткізеді, әрі Өзінің еңбегі арқылы адамды Құдайдың татуласуын қарсы алуға көтереді. Мәсіх — жол, шындық және өмір. Тазалық пен киелілік жолымен біртіндеп, қадам сайын, қинала және баяу түрде алға да жоғары ілгерілеу — ауыр еңбек. Бірақ Мәсіх құдайлық өмірдегі әрбір ілгері қадамда жаңа жігер мен көктік күш-қуатты дарыту үшін мол қам жасап қойған. Кеңседегі қызмет ететіндердің бәрі дәл осы білім мен тәжірибені қалайды және соған ие болуы тиіс, әйтпесе олар күн сайын Мәсіх ісіне маскара түсіреді». Testimonies, volume 3, 193.

Шомылдыру рәсімін жасаушы Жақияның пайғамбарлық қызметі жердегі қасиетті орынның кезеңін көктегі қасиетті орынмен байланыстыруды қамтыды. Жақия Исаны алғаш көргенде айтқан алғашқы сөздері мыналар болды:

Келесі күні Жохан Исаның өзіне қарай келе жатқанын көріп: «Міне, дүниенің күнәсін алып кететін Құдайдың Тоқтысы!» — деді. Жохан 1:29.

Алайда Жохан ежелгі Израилден рухани Израилге өтуді айқындауға тиіс болғанымен, оның сол өтуді түсінуі шектеулі еді.

Мәсіх Жақияны ақтап былай деді: «Ал сендер көру үшін неге шықтыңдар? Пайғамбарды ма? Иә, сендерге айтамын, пайғамбардан да артық». Жақия болашақтағы оқиғаларды алдын ала айту үшін ғана пайғамбар болған жоқ, ол уәденің перзенті еді, туғанынан бастап Киелі Рухқа толы болды және халықты Мәсіхті қабылдауға дайындаушы реформатор ретінде ерекше бір істі атқаруға Құдай тарапынан тағайындалған еді. Жақия пайғамбар осы екі дәуірдің арасын жалғаған байланыстырушы буын болды.

Яһудилердің діні, олардың Құдайдан ауытқуының салдарынан, негізінен рәсімдерден ғана тұрды. Жохан — одан кейін ұлырақ Нұр келуге тиіс болған кіші нұр еді. Ол халықтың өз дәстүрлеріне деген сенімін шайқалтуға, олардың күнәларын өздеріне естеріне салуға және оларды тәубеге келтіруге тиіс болды; осылайша олар Мәсіхтің қызметін лайықты бағалауға даяр болмақ еді. Құдай Жоханға уахи арқылы аян беріп, пайғамбарды нұрландырды, сонда ол жалған ілімдердің салдарынан ұрпақтан-ұрпаққа адал яһудилердің санасына жиналып келген ырымшылдық пен қараңғылықты олардың ойларынан сейілтсін.

«Исаға ерген, Оның кереметтеріне куә болған, тәлім беретін Құдайлық сабақтарын тыңдаған және Оның аузынан шыққан жұбатұшы сөздерді естіген ең кіші шәкірттің өзі Жақия Шомылдырушыдан артық игілікке ие болды, өйткені оның нұры анағұрлым айқынырақ еді. Күнәлі, құлаған адамның ақыл-санасына дүниенің Нұры болып табылатын Сол арқылы берілген нұрдан өзге ешқандай нұр түскен де жоқ, енді де түспейді. Мәсіх пен Оның миссиясы көлеңкелі құрбандықтар арқылы тек көмескі ғана ұғынылған еді. Тіпті Жақияның өзі де Мәсіхтің патшалығы Иерусалимде болады және Ол қоластындағылары қасиетті болатын уақытша патшалық орнатады деп ойлаған».

Review and Herald, April 8, 1873.

Елші Пауыл да сөзбе-сөзден руханиға өтудің пайғамбарлық қолданыстарын айқындауға тиіс болған байланыстырушы буын пайғамбар еді. Ол сөзбе-сөз Иерусалимнің енді пайғамбарлықтағы Иерусалим емес екенін түсінді, өйткені ол сол кезде көктегі Иерусалимге ауысқан еді.

Өйткені бұл Ажар Арабиядағы Синай тауын білдіреді және қазіргі Иерусалимге сәйкес келеді; ол өз балаларымен бірге құлдықта. Ал жоғарыдағы Иерусалим азат, ол — бәріміздің анамыз. Ғалаттықтарға 4:25, 26.

Қарастырып отырғанымыздай, 2 Салоникалықтарға 2-тарауда Пауыл рухани папалық Римнің 538 жылға дейін таққа көтерілуіне тосқауыл болған күштің тура мағынадағы пұтқа табынушы Рим екенін көрсетті. Осы тарауда ол Құдайдың ғибадатханасында отырған «күнә адамының» Даниялдың он бірінші тарауының отыз алтыншы аятында атап көрсетілген сол «патша» екенін айқындайды. Даниялдың он бірінші тарауының соңғы алты аятыдағы «солтүстік патшасының» папалық екендігін дәлелдеу 1989 жылғы білімнің артуынан бастап Future for America қолданған ақиқат құрылымын орнықтырудың кілтіне айналды.

Сол тарауда Пауыл папалықтың өрлеуін тежеп тұрған пұтқа табынушы Римнің іс-әрекетін, пұтқа табынушы Рим алынып тасталатын уақытқа дейін, айқындап көрсетті; осылайша ол Даниял кітабындағы «күнделікті» ұғымының пұтқа табынушы Рим екенін анықтады. Сол ақиқат 1798 жылы білімнің артуын тудырған ақиқат жүйесінің негізін қалаудағы ең басты кілттің өзіне айналды.

Уильям Миллердің тарихында бұл хабар Филадельфиялық қозғалыстан Лаодикиялық қозғалысқа өту жүзеге асуға тиіс болған кезде жарияланды. Future for America тарихында қазір Лаодикиялық қозғалыстан Филадельфиялық қозғалысқа өту жүзеге асуда.

Пауыл 2 Салониқалықтарға жазған хатында сөз етіп, тура мағынадағы пұтқа табынушы Римнен рухани папалық Римге өтуді айқындаған ақиқат Миллердің пайғамбарлық түсінігінің негізіне айналды. Жақия шомылдыру рәсімін беруші де, Пауыл да тура мағынадағыдан руханиға өтуді түсіндіру үшін көтерілді. Уильям Миллер Жақия шомылдыру рәсімін берушімен бейнеленді, және оның қызметінде Жақияны айқындау үшін көтерілген сол өтуді — пұтқа табынушы және папалық Римнің өзара байланысы мен ауысуын — тануы аса маңызды болды.

Даниял кітабында «күнделіктіге» қатысты бес сілтеме бар, және олар әрдайым папалық биліктің бір нышанының алдында келеді. Біз қарастырып отырған пайғамбарлық ауысу аясында осы бес сілтеменің бәрі де тура мағынадағы Римнен рухани Римге өтуді қамтиды. Даниял кітабындағы «күнделікті» — Хабақұқтың екі кестесінде бейнеленген ақиқаттардың бірі, сондықтан ол қорғалуға тиіс іргелі ақиқат; ақырында жалған әрі қолдан жасалған асыл тастар мен тиындардың астында көміліп қалатын ақиқат. Екі қасиетті кестеде бейнеленген әрбір ақиқаттың Эллен Уайт жазбаларында тікелей, шабыттандырылған мақұлдаулары болуы кездейсоқ емес. Іргелі ақиқаттардың қайсыбірін болса да (соның ішінде «күнделіктіні» де) теріске шығару — Пайғамбарлық Рухының беделін де бір мезгілде теріске шығару.

«Содан кейін мен “Күнделіктіге” қатысты мынаны көрдім: “кұрбандық” деген сөзді адам даналығы қосқан, әрі ол мәтінге жатпайды; ал Жаратқан Ие оның дұрыс түсінігін үкім сағаты туралы айқайды жариялағандарға берді. 1844 жылға дейін, бірлік болған кезде, барлығы дерлік “Күнделіктінің” дұрыс түсінігіне біріккен еді; бірақ 1844 жылдан бері, абыржу жағдайында, өзге көзқарастар қабылданып, соның соңынан қараңғылық пен абыржу ерді». Review and Herald, November 1, 1850.

«Үкім сағаты» туралы айқайды жариялағандар «күнделіктіні» пұтқа табынушылықтың, және/немесе пұтқа табынушы Римнің нышаны ретінде түсінді. Олардың түсінігіне Даниялдағы тиісті үзіндіде «кұрбандық» деген сөздің болмауға тиіс екендігін, оның King James Інжілін аударушылар тарапынан (адамдық даналықпен) қосылғанын түсінгендері де кірді. Ізашарлардың түсінігіне сондай-ақ «күнделіктінің» әрдайым папалық биліктің екі нышанының біреуімен байланыста көрсетілетіні және пұтқа табынушылықтың («күнделіктінің») әрдайым папалық нышаннан бұрын келетіні де енді. Олар әрқашан пайғамбарлық тарихқа енген ретімен анықталып отырды. Даниял мен Аян кітаптары пұтқа табынушылықтың папалықтан бұрын келетін тарихи ретінен ешқашан ауытқымайды, ал Аян кітабы жалған пайғамбардың үшінші қаңыратып кетіруші күшін таныстырғанда, сол рет әрдайым сақталады.

Пауылдың пайғамбарлықтағы тура мағынадағы нәрселердің айқыштың кезеңінде руханиға ауысқанын үйретуі болмаса, Жоханнан басқа барлық Ізгі хабарларда кездесетін Мәсіхтің Иерусалимнің қиратылуы туралы алдын ала айтқанына қатысты бір қайшылық туындайды. Даниял кітабында «күнделіктімен» байланыстырылған папалықтың екі нышаны — қаңыратып бос қалдыратын жиіркеніш және қаңыратып бос қалдыратын заңсыздық. Бұл екі нышан аңның таңбасын (жиіркенішті) және аңның мүсінін (заңсыздықты) бейнелейді.

Папалық билікке кімді еретик деп санаса, соларды өлтіруге мүмкіндік беретін заңсыздық — шіркеу мен мемлекеттің бірігуі, әрі бұл қатынаста билік шіркеудің қолында болады. Сондықтан Даниял пайғамбар шіркеу мен мемлекеттің бірігуін, яғни папалық аңның мүсіні болып табылатын осы бірлікті, қаңыратып бос қалдыратын заңсыздық ретінде бейнелейді. Киелі кітап пұтқа табынушылықты жиіркенішті іс деп атайды, ал папалық биліктің бүкіл пұтқа табынушылығы оның пұттық сенбісі арқылы көрсетілген; Жохан оны аңның таңбасы деп атайды, ал Даниял оны қаңыратып бос қалдыратын жиіркенішті іс деп атайды.

Солардың бірінен оңтүстікке қарай, шығысқа қарай және көркем елге қарай аса зор болып өскен бір кішкене мүйіз шықты. Ол аспанның жасағына дейін ұлғайды; жасағынан және жұлдыздардан кейбірін жерге құлатып, оларды таптады. Иә, ол өзін тіпті жасақтың Князіне дейін ұлықтады, әрі Оның арқылы күнделікті құрбандық тоқтатылды, және Оның киелі орнының орны құлатылды. Сондай-ақ, заңсыздықтың салдарынан оған күнделікті құрбандыққа қарсы жасақ берілді; ол ақиқатты жерге құлатты, және өз дегенін істеп, табысқа жетті. Даниял 8:9–12.

Біз бұл аяттарды басқа бір мақалада неғұрлым егжей-тегжейлі қарастырамыз, алайда он бірінші аятта Мәсіхке қарсы өзін ұлықтаған күш — пұтқа табынушы Рим еді; олар Оның туған кезінде Оны өлтіруге әрекеттеніп, ақырында айқышта соны жүзеге асырды. Аятта: «сол арқылы» (пұтқа табынушы Рим арқылы) «күнделікті алынып тасталды» делінген. «Алынып тасталды» деп аударылған еврей сөзі — «gum», ал оның мағынасы «жоғары көтеру және ұлықтау». Пұтқа табынушы Рим пұтқа табынушылық дінін жоғары көтеріп, ұлықтайтын еді, әрі олар тарихта дәл солай істеді. Сондықтан да олар «пұтқа табынушы» Рим деп аталады.

Келесі аятта папалық Римге «күнделіктіге» (пұтқа табынушылыққа) қарсы тұрған немесе оны жеңуге арналған «қосын» (әскери күш) берілгені көрсетіледі. Бұл да тарихтың айғағы, өйткені әскери күш папалық тарапынан (оның ешқашан өз әскері болмағанымен) өзінің билікке көтерілуіне қойылған тежеуді жеңу үшін қолданылды. Ол күш пұтқа табынушы Римнен келді. Ол пайдаланған әскери күш оған «заңсыздық» арқылы берілді, өйткені оны 538 жылы таққа отырғызған патшалардың әскерлерін билеуіне мүмкіндік берген заңсыздық — шіркеу мен мемлекеттің бірігу заңсыздығы еді. Әуелі он бірінші аятта пұтқа табынушы Рим туралы айтылып, зерттеушіге пұтқа табынушы Римнің Мәсіхке қарсы көтерілетіні және пұтқа табынушылық дінін жоғарылататыны хабарланады.

Келесі аят шіркеу мен мемлекеттің бірігуінен туған, папалыққа оған қарсы пұтқа табынушы Рим жүзеге асырған тежемені жеңіп, алып тастауға мүмкіндік берген заңсыздықты сипаттайды. Тарих осы екі аяттың да қолданылуын растайды. «Күнделікті» не Мәсіхке қарсы тұрған күш — пұтқа табынушы Римді, не пұтқа табынушы Рим дәріптеген пұтқа табынушылық дінін білдіреді. Сонан соң «күнделіктінің» нышанынан кейін папалық келеді, өйткені ол шіркеу мен мемлекеттің папалыққа өз лас істерін атқару үшін әскер беретін заңсыз бірлігін айқындайды. Даниялдың «күнделікті» дегенді үшінші рет қолдануы — Адвентизмнің орталық тірегі болып табылатын жауапты туындататын сұрақ.

Сонда мен бір әулиенің сөйлеп тұрғанын естідім; және басқа бір әулие сөйлеп тұрған сол белгілі әулиеге былай деді: «Күнделікті құрбандық туралы, ойрандататын күнә туралы аян қашанға дейін созылады, әрі киелі орын мен әскердің аяқ асты етілуіне қашанға дейін жол беріледі?» Даниял 8:13.

Бұл аятта аян қанша уақытқа созылатыны туралы сұрақ қойылады; демек, мұнда уақыттың белгілі бір нүктесін емес, ұзақтықты білдіретін жауап сұралады. Сұрақ аянның қай күні орындалатыны туралы емес, аянның ұзақтығы қандай екені туралы. Аят: «Қашан?» деп сұрамайды, «Қанша уақыт?» деп сұрайды. Аян пұтқа табынушылықтың қаңыратып-жоятын күштері туралы, олар «күнделікті» деп бейнеленген, сондай-ақ жер патшаларымен зинакорлық жасағанда жүзеге асатын папалықтың күнәсі арқылы бейнеленген папизм туралы. Пұтқа табынушылық пен содан кейінгі папизмнің осы екі қаңыратып-жоятын күші киелі орынды және қауымды «жеті уақыт» бойы таптап-жаншуы тиіс еді.

Бабылон заманында басталып, біздің дәуіріміздің 70-жылы пұтқа табынушы Римнің Иерусалимді қиратуына дейін жалғасқан тура мағынадағы киелі орынды таптау ісінің тарихтың басынан аяғына дейін пұтқа табынушы күштер арқылы жүзеге асырылғанын мойындау маңызды. Сондықтан тура мағынадағы киелі орынды және тура мағынадағы әскерді (Құдай халқын) таптаған — көпше түрдегі тура мағынадағы пұтқа табынушылық болды. Ал рухани Иерусалим мен рухани Израилді таптаған — рухани Рим болды.

Ал ғибадатханадан тыс сыртқы ауланы тыс қалдыр да, оны өлшеме; өйткені ол басқа ұлттарға берілген; олар киелі қаланы қырық екі ай табанға таптайтын болады. Мен Өзімнің екі куәгеріме күш беремін, сонда олар қаралы киім киіп, бір мың екі жүз алпыс күн бойы пайғамбарлық ететін болады. Аян 11:2, 3.

Шомылдыру рәсімін жасаушы Жақия өз қызметінің толықтығын білместен, жердегі киелі орыннан көктегі киелі орынға өтетін дәуір алмасуын айқындаған байланыстырушы буын пайғамбар болды. Пауыл да тура сондай, тура мағынадағы Израилден (әскерден) рухани Израилге өтетін дәуір алмасуын айқындаған байланыстырушы буын пайғамбар болды. Қырық екі ай бойы тапталған Иерусалим — рухани Иерусалим еді.

«Мұнда аталған кезеңдер — “қырық екі ай” және “мың екі жүз алпыс күн” — бірдей, екеуі де Мәсіхтің қауымы Рим тарапынан езгі көретін уақытты білдіреді. Папалық үстемдіктің 1260 жылы б.з. 538 жылы басталып, сондықтан 1798 жылы аяқталуға тиіс еді. Сол кезде француз әскері Римге кіріп, папаны тұтқынға алды, әрі ол жер аударылуда қайтыс болды. Көп ұзамай одан кейін жаңа папа сайланғанымен, содан бері папалық иерархия бұрын иеленген билікті енді ешқашан жүргізе алған жоқ». Ұлы күрес, 266.

Пауыл айқыштың тарихында орын алған ауысу сәтінде «жоғарыдағы» рухани Иерусалим Құдай Өз есімін орнықтыру үшін таңдаған қалаға айналғанын, ал жердегі Иерусалимнің Киелі кітап пайғамбарлығының Иерусалимі болудан қалғанын көрсетті.

Өйткені бұл Ажар Арабиядағы Синай тауын білдіреді де, қазіргі Иерусалимге сәйкес келеді; ол өз балаларымен бірге құлдықта. Ал жоғарыдағы Иерусалим азат, ол — бәріміздің анамыз. Ғалаттықтарға 4:25, 26.

Бұл ақиқатты дұрыс түсіну аса маңызды, ал Киелі кітап пайғамбарлығындағы нышан ретінде тура мағынадағы Иерусалимді жалған түрде қолдану — Рим папасының антихрист екендігі туралы ақиқатты әлсірету үшін иезуиттер жасаған алдаудың бір бөлігі. Сол жалған ілім діннен тайған протестантизмнің ішінде оларды қазіргі еврей ұлты Израилге пайғамбарлықтың нышаны ретінде қате қарауға мүмкіндік беретін сенімді қалыптастырады. Тура мағынадағы Иерусалим айқыш дәуірінде Құдайдың Иерусалимі болудан қалды.

«Иерусалим қаласы енді қасиетті орын емес. Мәсіхті теріске шығарып, айқышқа шегелегені үшін оның үстінде Құдайдың қарғысы бар. Оның үстінде кінәнің қара дағы жатыр, әрі көктің тазартушы оттарымен тазарғанға дейін ол енді ешқашан қасиетті орын болмайды. Күнәның қарғысына ұшыраған осы жер әрбір күнә дағынан тазартылатын уақытта, Мәсіх тағы да Зәйтүн тауының үстіне тұрады. Оның аяқтары оған тиген кезде, ол қақ айрылып, Құдай қаласы үшін дайындалған ұлы жазыққа айналады». Review and Herald, July 30, 1901.

Сөзбе-сөз Иерусалим мен рухани Иерусалимнің арасындағы айырмашылықтың мәні дүниенің ақыры туралы Мәсіхтің пайғамбарлығын қарастырғанымызда ашып көрсетіледі. Даниял «күнделіктіні» төртінші рет он бірінші тарауда атап өтеді.

Оның жағында әскерлер тұрады; олар күш-қуаттың қасиетті орнын арамдайды, күн сайынғы құрбандықты тоқтатады және қаңыратып кетіретін жиіркенішті орнатады. Даниял 11:31.

Бұл аят 538 жылы пұтқа табынушы Римнің папалықты жердің тағына отырғызудағы іс-әрекетін көрсетеді. «Қолдар» 496 жылы франктердің патшасы Хлодвигтен бастап папалықты қолдауға тұрған пұтқа табынушы Римнің әскери күшін білдіреді. Хлодвигтен кейін әртүрлі еуропалық патшалар папалықты орнықтыру үшін еңбек етті, бірақ бұл аят еуропалық патшалардың («қолдардың») папалық үшін істеген төрт ісін көрсетеді; бұлар Тирдің жезөкшесімен шіркеу мен мемлекеттің одағын құру арқылы шектен шыққаннан кейін орындалды.

Олар папалықтың жағына шыққан соң, пұтқа табынушы да, папалық Римнің де күш-қуатының нышаны болған Рим қаласын «ластады», яғни күйретті. Аяттағы бұл ластау жылдар бойы қайта-қайта жүзеге асырылып отырды, өйткені Рим қаласы үздіксіз әскери шабуылдарға ұшыратылды. Сол еуропалық патшалар (әскерлер) сондай-ақ «күнделіктіні алып тастар еді». Бұл аятта «алып тастау» деп аударылған еврей сөзі сегізінші тараудағыдай «gum» емес. Бұл аятта «алып тастау» деп аударылған сөз — «sur», және ол жою, алып қою дегенді білдіреді. Еуропалық патшалардың әскерлері 508 жылы папалықтың көтерілуіне қарсы тұрған пұтқа табынушылық қарсылықты жойды. Содан кейін 538 жылы сол әскерлер папалықты жердің тағына отырғызды. Сосын дәл сол жылы Орлеан кеңесінде папалық жексенбілік заңды енгізді.

Жексенбі ғибадат күні ретінде — Уайт ханым «пұт» сенбі деп атайтын күн, ал пұтқа табынушылық — «жексұрындық» сөзінің Киелі кітаптағы ең дәл анықтамасы. 538 жылы пұтқа табынушы Римнің қарулы күштері қаңыратып тастайтын жексұрындықты орнатты.

«Құдай батасын бермеген жалған сенбі күнін жоғары көтеріп, оған табынатындардың бәрі өздеріне Құдай берген қабілеттің бүкіл күшімен, бірақ оны теріс мақсатқа бұрмалап, шайтан мен оның періштелеріне жәрдем етеді. Олардың парасатын соқыр ететін өзге бір рухтың ықпалымен олар жексенбіні дәріптеу толығымен Католик шіркеуінің орнатуы екенін көре алмайды». Selected Messages, book 3, 423.

Пайғамбарлық пен тарих біз жаңа ғана отыз бірінші аятқа анықтаған қолдануды қуаттайды. Пайғамбарлық бұл қолдануды қуаттайды дегенде, біз осының басқа да пайғамбарлықтарда дәл сол деректерге қатысты айтылатынын, бірақ оларды әзірге талқылауға қоспайтынымызды меңзейміз. Даниялдың «күнделікті» деген тіркесті бесінші әрі соңғы рет қолдануы он екінші тарауда кездеседі.

Күн сайынғы құрбандық жойылып, қаңыратып тастайтын жиіркеніш орнатылған уақыттан бастап, бір мың екі жүз тоқсан күн болады. Күтіп, бір мың үш жүз отыз бес күнге жеткен адам бақытты. Даниял 12:11, 12.

Пайғамбарлық пен тарих 508 жылы папалықтың өрлеуіне қарсыласу, Даниял кітабының жетінші тарауында көрсетілгендей, үш географиялық кедергінің соңғысы — готтар — тамырымен жұлынғанда, негізінен аяқталғанын растайды.

Мен мүйіздерге назар салдым, міне, олардың арасынан тағы бір кішкентай мүйіз өсіп шықты; оның алдында бұрынғы мүйіздердің үшеуі түп-тамырымен жұлынды. Міне, осы мүйізде адам көзіндей көздер және зор сөздер сөйлейтін ауыз бар еді. Даниял 7:8.

Алып тасталған үш мүйіз екі қасиетті тақтада бейнеленген, әрі сол үш географиялық бөгеттің үшіншісі 508 жылы Рим қаласынан қуылып шыққанда, папалық биліктің көтерілуіне қарсы тұрған қарсылық жойылды. Он бірінші аятта айтылған орнатылу 508 бен 538 жылдардың арасындағы отыз жылды білдіреді. Бұл Құдайдың ғибадатханасында күнә адамының орнығуын даярлау жүзеге асқан отыз жылды айқындайды.

«Алынып тасталды» деп аударылған сөз сондай-ақ «sur» болып табылады, оның мағынасы — жою, алып тастау; ал 508 жылы папалықтың көтерілуіне қарсы тұрған қарсылық жойылды (алынып тасталды). Сол күннен бастап есептегенде, бір мың екі жүз тоқсан жыл сені 1798 жылға, яғни папалықтың өлімші жарасына алып келеді. Бір мың үш жүз отыз бес күн сені алғашқы түңілуге және дәл 1843 жылдың ең соңында кідіру уақытының басталуына алып келеді. Бұл аят 1843 жылға «жететіндерге» бата уәде етеді. «Жетеді» деген сөздің мағынасы — тию. 1844 жылдың алғашқы күні алғашқы түңілуді белгілейді, бірақ 1843 жылдың соңғы күні 1844 жылдың алғашқы сәтіне тиеді. Жылдың соңғы күні келесі жылдың алғашқы күніне тиеді. Сол күнмен байланысты бата тарих пен пайғамбарлық арқылы расталады.

Келесі мақалада біз «күнделіктінің» іргелі ақиқат ретіндегі маңызын қарастыруды жалғастырамыз.

«1840–1844 жылдар аралығында берілген барлық хабарлар қазір де ықпалды түрде жариялануға тиіс, өйткені өз бағдарынан айрылған адамдар көп. Бұл хабарлар барлық

шіркеулерге жетуге тиіс. »

«Мәсіх былай деді: “Көздерің бақытты, өйткені олар көреді; құлақтарың бақытты, өйткені олар естиді. Сендерге шындығын айтамын: көптеген пайғамбарлар мен әділ адамдар сендердің көріп тұрғандарыңды көруді қалады, бірақ көрмеді; сендердің естіп тұрғандарыңды естуді қалады, бірақ естімеді” [Matthew 13:16, 17]. 1843 және 1844 жылдары көрінген нәрселерді көрген көздер бақытты».

«Хабар берілді. Замандардың белгілері орындалып жатқандықтан, бұл хабарды қайталап жариялауда еш кідіріс болмауы тиіс; қорытынды іс аяқталуы керек. Қысқа уақыт ішінде зор іс атқарылады. Құдайдың белгілеген уақытымен жуырда бір хабар беріліп, ол қатты айқайға ұласады. Сонда Даниял өз үлесіне тұрып, өз куәлігін береді». Manuscript Releases, 21-том, 437.